

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

46

НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

Матеріали конференції

*Перспективи розвитку
науково-методичного забезпечення навчального
процесу в умовах запровадження нового
Закону України «Про вищу освіту»*

ОДЕСА 2015

Матеріали друкуються відповідно до рішення 46-ї науково-методичної конференції ОНАХТ “Перспективи розвитку науково-методичного забезпечення навчального процесу в умовах запровадження нового Закону України «Про вищу освіту»”, яка проходила 8–10 квітня 2015 року.

Склад редакції: Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор,
Трішин Ф.А., канд. техн. наук, доцент,
Загорученко М.В., канд. техн. наук, доцент,
Капрельянц Л.В., д-р техн. наук, професор,
Кананихіна О.М., канд. техн. наук, доцент,
Мураховський В.Г., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Волков В.Е., д-р техн. наук, професор,
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор,
Кручек О.А., канд. техн. наук, доцент,
Корнієнко Ю.К., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Нарушевич-Васильєва О.В., канд. філол. наук, доцент.

культури є її відкритість до впливів інших культур, навіть тих, які були ворожими с точки зору політичних обставин. Ці впливи почалися ще в стародавню добу, коли українці ще не існували як нація, і йшли з різних сторін, різних народів. На наш погляд, найважливішу роль в формуванні української культури зіграла Європа. Починаючи з XV ст., багато української молоді навчалися в європейських університетах. Близько 600 студентів з українських земель вчилися в Італії в Падуанському і Болонському університетах. Феофан Прокопович навчався у Відні, вдосконалював освіту в Римській академії.

Ідеї Відродження позначилися на латиномовній поезії і прозі XVI ст. у Галичині. (П. Русин, С. Оріховський). Знайомство з ідеями Реформації виявилось в українській полемічній літературі кінця XVI – початку XVII ст. (Х. Філарет, С. Зізаній, І. Вишенський). В той же час, італійські вчені і літератори висвітлювали події визвольної боротьби українців проти турок, татар, та поляків (П'єтро делла Валле, М. Бізаччіоне, Л. Крассо), що свідчить про взаємний інтерес європейців до української історії. Події в Україні в XVI – XVIII ст. привертала увагу також французьких вчених та письменників (Блез де Вінер, Гійом Левассер де Боплан, Ж.-Б. Шерер). Особливо цікавило французів гетьманство І. Мазепи. Французькі дипломати відзначали, що більшість козацької старшини добре володіла французькою мовою. Доба Мазепи відображена в творах Вольтера, Гюго, Константа д'Орвіля. У той же час в Україні спостерігається великий інтерес до творчості французьких просвітителів. Їх перекладали вихованці Києво-Могилянської академії Г. Бужинський, С. Тодорський, С. Кохановський, Г. Козицький та інші. Українсько-італійські та українсько-французькі культурні зв'язки активізуються у XIX ст. Яскравим тому прикладом є відкриття в Одесі у 1809 році театру, якого в міській газеті називали італійською оперою. Цікаво, що перші одеські періодичні видання виходили французькою мовою. Освічені українці добре знали і цінували італійську літературу, мистецтво, театр. Отже, українська культура розвивалася в тісному зв'язку з європейською, що збагатило культурні надбання як українського, так і європейських народів.

ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ В ЕПОХУ ПОСТМОДЕРНУ

О.В. Пурцхванідзе

Відомо, що перехід до постмодерністської культури розпочинається у другій половині XX століття, який проявляється в певних процесах. Спостерігається вичерпаність проекту Просвітництва, віри у всемогутність розуму, науки і техніки, що повинні стати запорукою прогресу, цивілізаційного розвитку. Відбуваються процеси глобалізації, які пов'язані насамперед з новою соціально-політичною ситуацією. Формується уявлення про те, що сучасний світ є еkleктичним, поєднує у конкретних культурних контекстах різноманітні традиції. Відбувається певна деградація культури, коли починає домінувати кітч, культура телесеріалів, реклами, телешоу, а естетичне виробництво

вбудовується в товарне виробництво. Але найбільш головною ознакою і процесом, на наш погляд, являється зміна суб'єкту культури, який набуває принципово нових рис. Збільшується кількість інформації, засоби її існування, які стають цифровими. На зміну слову приходить "картинка", відбуваються процеси перетворення свідомості, мислення. На зміну логоцентричній книжковій культурі приходить екранна.

Саме за таких умов виникають і нові проблеми в освітньому процесі. Так, з одного боку постмодерністська критика природничих наук, природничо-наукової освіти яка полягає у тому, що всі істини визнаються незмінними, розглядає їх як нестабільні та відносні. І розвиток науки це підтверджує. Тому здається, що необхідно визволити розум від забобонів раціональності, строгої логіки, лінійного детермінізму, які зрештою є неплідними. З іншого боку саме свобода стає основою для більш творчого характеру освітнього процесу. Але заперечення світу, який керується об'єктивними законами, що пізнаються призводить до заперечення будь яких сталих норм. Тому моральні норми або методологічні принципи виступають як замах на свободу. В освітньому ж процесі це може реалізуватись як влада викладача над студентом.

Гострою проблемою освіти в умовах постмодерну стає домінування технократичного підходу у педагогічному просторі, відсутністю критичного підходу педагогів, викладачів до власної педагогічної практики. Найважливішим стає відточування педагогічних технологій.

В умовах інформаційно-телекомунікаційної революції, доступності новітніх гаджетів студент з одного боку отримує можливість найскорішого доступу до необхідної інформації в різних об'ємах, з іншого боку він стає залежним саме від гаджетів. Непотрібними виявляються прагнення і пошук нових знань, вони у готовому вигляді надаються Мережею Інтернет. Мислення стає кліповим. На зміну логіці поступового руху думки від конкретного до узагальненого приходить логіка образів. Певною мірою така логіка має місце бути, але не може бути єдиною.

При всій складності означених проблем вони є закономірним результатом епохи, яка їх породжує незалежно від оцінок, і обов'язково мають бути враховані в освітньому процесі.

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН У ВНЗ

О.В. Димова

Характерною рисою формування спеціалістів залишається *комплексний підхід*, завдяки якому у студента з'являється база для системного мислення – джерело багатопрофільного фахівця, що швидко та ефективно засвоює нові знання та спроможний сам, самостійно перекваліфікуватися на сумежні з його кваліфікацією спеціальності.

ПРИРОДООХОРОННЕ ПРОЕКТУВАННЯ ТА ЙОГО МІСЦЕ В ДИПЛОМНОМУ ПРОЕКТУВАННІ ТА ПРАКТИЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	205
Р.І. Шевченко, Л.І. Королєнко	
ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ	206
В.О. Волчок	
ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ЇХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ	207
С.Ф. Волкова, Л.Л. Лобоцька, О.Л. Фрум	
МОДЕЛЮВАННЯ ЯК МЕТОД ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «СИСТЕМНЕ ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ»	208
С.Л. Жуковецька	
ПРО ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ СТУДЕНТАМИ	209
Т.С. Ботіка	
МАЙСТЕРНІСТЬ ПЕДАГОГА ЯК СИНТЕЗ ТЕОРЕТИЧНИХ ЗНАТЬ І ПРАКТИЧНИХ УМІНЬ	210
Т.О. Донченко, Л.М. Сагач	
НОВІ ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ	211
Н.В. Доценко	
ЗНАЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ДЛЯ ОПАНУВАННЯ БАЗОВИХ ДИСЦИПЛІН	214
І.О. Кузнєцова, К.А. Янченко	
АБДУКТИВНИЙ ТА ПРОБЛЕМНИЙ МЕТОДИ У ВИКЛАДАННІ СОЦІАЛЬНО- ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН	215
І.С. Лар'яновський	
ВИКОРИСТАННЯ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИКЛАДАННІ СОЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН	216
А.В. Черкаський	
ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ ЗВІТНИХ ЗМІН У ТЕОРІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	218
Л.В. Іванченкова	
ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАКТИКИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ТЕХНОЛОГІЧНА ЕКСПЕРТИЗА ТА БЕЗПЕКА ХАРЧОВОЇ ПРОДУКЦІЇ»	219
О.В. Малинка, С.В. Бельтюкова	
ВИКОРИСТАННЯ ІСТОРИЧНОГО МАТЕРІАЛУ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «ЕЛЕКТРИКА»	220
С.Г. Поліщук, В.Г. Задорожний, Т.А. Ревенюк	
КВАНТОВАНІ ЕНЕРГІЇ ЕЛЕКТРОНІВ В АТОМІ ТА ЇХ КЛАСИЧНА АНАЛОГІЯ	221
Т.А. Ревенюк, В.Г. Задорожний, С.Г. Поліщук	
УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ «ОБЛАДНАННЯ ПЕРЕРОВНИХ І ХАРЧОВИХ ВИРОБНИЦТВ»	222
М.І. Субботіна	
ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ КОНТЕКСТІ	223
С.Є. Польова, Г.М. Соколовська	
ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ В ЕПОХУ ПОСТМОДЕРНУ	224
О.В. Пурцхванідзе	
КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН У ВНЗ	225
О.В. Димова	
ОСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ МУЗЕЮ	226
О.О. Стояно	
ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИЧНОГО ПІДХОДУ ТА МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ФІНАНСОВИЙ АНАЛІЗ» У СУЧАСНИХ УМОВАХ	227
Т.М. Ступницька, К.С. Дойчева	
ЕЛЕКТРОННІ ЗАСОБИ КОНТРОЛЮ ТА ЇХ АНАЛІЗ	229
Ю.Г. Лобода, О.Ю. Орлова	
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ СУЧАСНОГО САМОРОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ	231
А. П. Ліпін	